

Mektup

Letter

İ. Aydın Yüksel*

Öz

Kadim dostum İsmet Binark'ın vefatı nedeniyle kaleme aldığım anı yazısıdır. Ruhu şad olsun.

Anahtar Sözcükler: *İsmet Binark; Türk arşivciliği; Devlet Arşivleri Genel Müdürlüğü.*

Abstract

This is a memoir I wrote for my old friend İsmet Binark because of passed away. He rest in peace.

Keywords: *İsmet Binark; Turkish archiving; General Directorate of State Archives.*

Kadim Dostum,

Bana hep böyle hitâbederdin. Seni "hakikî dosta" ulaştırmada bir nebzecek vesîle - aslında benim nasîbim- olduğu içindi. Esasında senin "vefa" duygundu bu. Bunun için şükrediyorum.

Bak, 02.07.2021'de defterime ne yazmışım:

" Bugün 65 yıllık arkadaşım toprağa verildi... Ankara'da... Gidemedim... Fakat oğlum Emir benim nâmıma cenâzesinde bulundu... İSMET BİNARK... Liseden beri arkadaşlık... Hak rahmet eylesin ve varsa taksirâtını affetsin."

İşte, senin Hakk'a yürüdüğün o zaman böyle yazmışım senin için... Bu kadarlık... Kendi kendimi itâb ediyorum şimdi. 1956-57'denberi tanışılan, senin türlü hallerini görmüş, sırlarını paylaşmış, dostun olmuş bir arkadaş için bu kadar mı yazılır!.. Şimdi düşündükçe hayıflanıyorsam da o zaman ya bir çağlayan gibi akmalıydım veyahut da böyle sus-pus olmalıydım. Hani su dolu bir şişeyi birden boca ederseniz ya, bir anda boşalmaz, çünkü o kadar doludur ki, şişenin boğazında sular birbirleriyle mücadele halindedir, neredeyse önce damla damla akar. Herhalde o zaman ben de öyle tıka kaldım.

Evet eski dost... Şimdi seninle arkadaş olduğumuz o günler gözümün önüne geliyor. Fakat en çok da sana müteşekkir olduğum bir şey var, onu söylemeliyim. Zira beni, yanlış bazı hareketlerde men edişin ve hattâ bana bu yüzden kızıp bağırıp çağırmandır. İşte asıl dostluk buydu. Seni şimdi o hareket ve davranışın için minnetle anıyorum kardeşim.

---

* Emekli Yüksek Mimar. E-posta: iayukselsem@gmail.com
Master Architect, retired. E-mail: iayukselsem@gmail.com

Zaman zaman sana yük olduğumu da hatırlıyorum. Ama, sana bir söz nakledeyim. Bir hakîm: "Dost kimdir?." diyor ve yine kendisi cevap veriyor: "Dost, sen kusur işlediğin zaman senin için tövbe edendir." diyor. Müstesnâ bir dostluk ölçüsü değil mi? Bense, -mübâlâğa etmiyorsam şâyet- senin böyle bir dost olduğuna şâhidim kardeşim.

Şöyle bir hatırlarsak, zihnimi kurcalıyorum, gençliğimizi, Gâzî Lisesi'ndeki günlerimizi...En çok da Arif Nihat Asya'nın Edebiyat derslerini, Enver Behnan Şapolyo'nun Târih derslerini, diğer bazı hocalarımız, çeşitli arkadaşlarımızı...vs... Zaman zaman eğlenceli, şen ve bazan da komik...

Ama biz, bunların ötesinde iç dünyâmıza dönüp seninle konuşurduk değil mi?.. Hem de çok... Her şeyden...Ben o sıralarda -seni sonradan tanıştıracığım- Sâmiha Anne (Ayverdi) 'nin kitapları ile işbâ hâlindeydim. Sana onlardan nakledirdim...O sırada okuduklarımın veya naklettiklerimin senin üzerindeki tesirinin pek farkında değildim, ama ben sana, sâdece kendi iç âlemimi naklediyor olduğumu zannediyor ve boşalıyordum.

Buna rağmen bizler de her genç gibi biraz deli-fişektik gâlibâ, ama çok değil... Zira mayamızda çok şükür Hak ve Hakikat yolculuğuna istidâdımız vardı sanırım. İman mes'eleleri, millet, devlet, kültür, memleket mes'eleleri bizleri fazlasıyla meşgul ediyordu. Zîra bizi birbirimize yakınlaştıran da bir parça bu hakikat yolculuğuna teşne oluşumuzdu. Ve sonunda Murâd-ı İlâhî böyle tecellî etti.

Sonra Lise'den mezuniyetimiz. Senin önce -yanlış hatırlamıyorsam- bir sene kadar Tıbbiye'ye gidişin ve fakat sonra Dil ve Târih Fakültesini'nin Kütüphanecilik bölümünü tercih edişin. Benim de İstanbul'a Güzel Sanatlar Akademisi'ne gidişim, Ankara'dan ayrılışım.

Ama bu ayrılık fizikî olmuştu. Zîra bağımız kopmadı, hep devam etti. Başka hiçbir arkadaşımınla değil, sâdece seninle bu bağ devam etti. evet, ilişkimiz kopmadı, devam etti çok şükür. Bu arada büyük bir lütuf ve tâlihle senin "Dost Kapısı" diye tesmiye ettiğin kapıya erişmen. Böylece, zaten sen 7 Temmuz mevlidlerine gelirdin ve benim Fâtih'teki bekâr odamda misafir olurdu.. Daha sonra ise -tesâdüf mü diyelim, fakat sen tesâdüfe inanmazsın, bilirim- yine Askerde de beraberdik. Tuzla Piyade Okulu'nda...Çok şükür, hem de daha yakın ve daha kuvvetli olarak... Evet, zaman böyle veya öyle geçti. İş ve mesleklerimiz farklılaştı, ama, muhabbetimiz değişmedi seninle.

Senin Milli Kütüphâne'de ve daha sonra da Devlet Arşivler Gn. Müdürü olmandan dolayı iftihar ettiğimi bilmem hiç söyledim mi?. Bu hizmet kapısında vazifeni sen, el Hak yerine hakkıyla getirdin, demeliyim. O zaman demediysem şimdi söylüyorum, aziz dostum. Oradaki hizmetin, bilhassa Bulgaristan'dan Arşiv Belgelerini geri alışı, şükür mücib ve senâya lâyük bir azîm iştir. Yayınladığın kitap -ki, onlara bir nevî ilim tesbiti demek de revâdır- bibliyoğrafyalarının ilim adamlarına ne denli yol gösterdiğini sen de takdir edersin. Bu cümleden olarak "Mühimme Defteri" lerinden bana her nüshadan ihmal etmeden yollayışın. O zaman onlardan ne kadar faydalanmıştım ve şimdi hâlâ faydalanıyorum. Ayrıca diğer konularda çıkan her kitabından bana yollayışın ve son derece sevgi ve muhabbet dolu ithaf yazısını unutmazdın. Hattâ, te'lif ettiğin "Dost kapısı" nam isimli eserde: "...Bu yürekten teşekkür 'Dost kapısı' na gelmemize vâsıta olan rehberim ve kadim dostum Muhterem Aydın Yüksel'edir. Yolu, 'Dost Kapısı'nın feyiz ve

bereketi ile her dâim aydınlık olsun..." ifâdelerinin şükrünü nasıl öderim. Bu yazının benim için öbür dünyada bir mürur tezkeresi niteliğinde olduğunun acaba farkında mısın?

Hele, "*Şükran ve vefa borcumuz ise bu kapıda, vatan ve Türklük sevgimizi pekiştiren, bize millî târih şuûru aşıl原因; millî ve mânevî değer ve güzelliklerle şahsiyetimizi şekillendiren ve mânâmızı yoğuran; devlet, millet ve 'Dost Kapısı' yolunda kabiliyetimiz ve nasibimiz ölçüsünde hayırlı hizmetlere vâsita olabilmişsek, bütün bunları ve her şeyimizi kendisine borçlu olduğumuz; gönlümüze nakşettiğimiz muhabbet ve bağlılığımızı hiç kimsenin söküp alamıyacağı, kendisine 'Anne' diye sığındığımız seçilmişlerden bir seçilmiş olan Sâmîha Ayverdi'yedir. Allâh'ın sonsuz rahmeti üzerine olsun.*" ifâdeleri önünde saygı ile eğilmekten ve "âmin" demekten başka yapacak bir şey kalmamaktadır.

Bu arada ikimiz de evlendik, çoluk çocuğa karıştık. Sen bir ara üç sene kadar İstanbul'da İrcica'da bulunduğun sırada eşlerimiz ve çocuklarımız da tanıştılar ve bir araya geldiler ve böylece çok zaman beraber olduk. Hattâ, pek zarif Nâile Hanım kardeşimizin elinden, kökü tâ Orta Asya'ya kadar uzanan kadîm lezzetleri tatmak bile nasib oldu.

Sevgili İsmet... Seninle en son sanırım 2019 veya 2020 yazında buluştuk. Ortaköy'de bir balık lokantasında. Sonra sâhilde bir bankta uzun uzadıya sohbet ettik. Sonra ben seni Ulus Mahallesi'nde oturan oğlunun evine bırakmıştım. Evet en son görüşmemiz rû-be-rû böyle oldu ve ne iyi oldu.

Bütün bunlar için asıl, sana ben teşekkür ederim aziz ve kadim dostum.

Burada, senin verdiğin eserlerden, araştırma kitaplarından, makâlelerinden ve diğer yazılarından ve tebliğlerinden, hocalığından ve diğer sana tevdi edilen dünyevî taltiflerden, verilen fahrî doktoralardan bahsedecek değilim. Zira bunlar, istendiği zaman bugünün dünyâsında yenice "nev-zuhur" ortaya çıkan "internet ortamında" görülebilir. Bunlar senin için yine şükrü mûcib şeylerdir.

Ve diyorum ki bütün bu hizmetler "Rahmete vesîledir"...Ama bunu zâten sen de biliyorsun.

Yeri gelmişken bana en son 2021 başlarında gönderdiğin ve olağanüstü güzel karakteristik el yazınla (zîra biliyoruz ki daktilo veya bilgisayar kullanmazsın) yazdığın bir takım makâlelerini hâtıra olarak bana "Aydıncığım!..Bizden geriye kalan hoş sadâ olsun... selâmlar, sevgiler." diyerek gönderdiğini zikretmeliyim. Muhakkak arşivinde kopyaları olan bu son yazıların -izinle- serlevhalarını ve târihlerini vermek istiyorum:

1. *İnsanlıktan Maksat*, 23 Kasım 2020,
2. *Aslına Dönüş*, 2 Aralık 2020,
3. *Ulular Kâfilelerinden bir Seçilmiş: Mevlânâ Celâleddin-i Rûmî* (747.Şeb-i Arus Minâsebeti ile) 17 Aralık 2020,
4. *Ankara'nın Mânevi Mimârı Hacı Bayram Velî*, 24 Aralık 2020,
5. *Rahmet kapısı*, 6 Ocak 2021.

Bu yazıların, ilk dördü 2020 yılının son haftalarında ve en sonuncusu ise 2021 târihini taşıyor. Yâni vefatından yedi ay öncesinin.

Şüpheden vâreste olarak ümid ediyorum ki, yaşadığın ve hem-hâl olarak götürdüğün bu mânevî dünyâ sana orada da yoldaş olmuştur kardeşim.

Zirâ "*Kişi yaşadığı hal üzere ölür ve öldüğü hal üzere haşrolur*" kavî-i necîbini Hak Resul beyân buyurmuş...

Ben de senin, bu müjdenin feyiz ve bereketi ile yaşadığına ve emânetini götürdüğüne eminim.

Sonsuz rahmet dileklerle KADÎM DOSTUM.

29.11.2021